

Richard Milhous Nixon

First Inaugural Address

Monday, January 20, 1969

An almost-winner of the 1960 election, and a close winner of the 1968 election, the former Vice President and California Senator and Congressman had defeated the Democratic Vice President, Hubert Humphrey, and the American Independent Party candidate, George Wallace. Chief Justice Earl Warren administered the oath of office for the fifth time. The President addressed the large crowd from a pavilion on the East Front of the Capitol. The address was televised by satellite around the world.

Senator Dirksen, Mr. Chief Justice, Mr. Vice President, President Johnson, Vice President Humphrey, my fellow Americans—and my fellow citizens of the world community:

I ask you to share with me today the majesty of this moment. In the orderly transfer of power, we celebrate the unity that keeps us free.

Each moment in history is a fleeting time, precious and unique. But some stand out as moments of beginning, in which courses are set that shape decades or centuries.

This can be such a moment.

Forces now are converging that make possible, for the first time, the hope that many of man's deepest aspirations can at last be realized. The spiraling pace of change allows us to contemplate, within our own lifetime, advances that once would have taken centuries.

In throwing wide the horizons of space, we have discovered new horizons on earth. 5

For the first time, because the people of the world want peace, and the leaders of the world are afraid of war, the times are on the side of peace. 6

Eight years from now America will celebrate its 200th anniversary as a nation. Within the lifetime of most people now living, mankind will celebrate that great new year which comes only once in a thousand years—the beginning of the third millennium. 7

What kind of nation we will be, what kind of world we will live in, whether we shape the future in the image of our hopes, is ours to determine by our actions and our choices. 8

The greatest honor history can bestow is the title of peacemaker. This honor now beckons America—the chance to help lead the world at last out of the valley of turmoil, and onto that high ground of peace that man has dreamed of since the dawn of civilization. 9

If we succeed, generations to come will say of us now living that we mastered our moment, that we helped make the world safe for mankind. 10

This is our summons to greatness. 11

I believe the American people are ready to answer this call. 12

The second third of this century has been a time of proud achievement. We have made enormous strides in science and industry and agriculture. We have shared our wealth more broadly than ever. We have learned at last to manage a modern economy to assure its continued growth. 13

We have given freedom new reach, and we have begun to make its promise real for black as well as for white. 14

We see the hope of tomorrow in the youth of today. I know America's youth. I believe in them. We can be proud that they are better educated, more committed, more passionately driven by conscience than any generation in our history. 15

No people has ever been so close to the achievement of a just and abundant society, or so possessed of the will to achieve it. Because our strengths are so great, we can afford to appraise our weaknesses with candor and to approach them with hope. 16

Standing in this same place a third of a century ago, Franklin Delano Roosevelt addressed a Nation ravaged by depression and gripped in fear. He could say in surveying the Nation's troubles: "They concern, thank God, only material things." 17

Our crisis today is the reverse. 18

We have found ourselves rich in goods, but ragged in spirit; reaching with magnificent precision for the moon, but falling into raucous discord on earth. 19

We are caught in war, wanting peace. We are torn by division, wanting unity. We see around us empty lives, wanting fulfillment. We see tasks that need doing, waiting for hands to do them. 20

To a crisis of the spirit, we need an answer of the spirit. 21

To find that answer, we need only look within ourselves. 22

When we listen to "the better angels of our nature," we find that they 23
celebrate the simple things, the basic things—such as goodness, decency,
love, kindness.

Greatness comes in simple trappings. 24

The simple things are the ones most needed today if we are to surmount 25
what divides us, and cement what unites us.

To lower our voices would be a simple thing. 26

In these difficult years, America has suffered from a fever of words; from 27
inflated rhetoric that promises more than it can deliver; from angry rhetoric
that fans discontents into hatreds; from bombastic rhetoric that postures
instead of persuading.

We cannot learn from one another until we stop shouting at one another— 28
until we speak quietly enough so that our words can be heard as well as our
voices.

For its part, government will listen. We will strive to listen in new ways—to 29
the voices of quiet anguish, the voices that speak without words, the voices of
the heart—to the injured voices, the anxious voices, the voices that have
despaired of being heard.

Those who have been left out, we will try to bring in. 30

Those left behind, we will help to catch up. 31

For all of our people, we will set as our goal the decent order that makes 32
progress possible and our lives secure.

As we reach toward our hopes, our task is to build on what has gone 33
before—not turning away from the old, but turning toward the new.

In this past third of a century, government has passed more laws, spent 34
more money, initiated more programs; than in all our previous history.

In pursuing our goals of full employment, better housing, excellence in 35
education; in rebuilding our cities and improving our rural areas; in protecting
our environment and enhancing the quality of life—in all these and more, we
will and must press urgently forward.

We shall plan now for the day when our wealth can be transferred from the 36
destruction of war abroad to the urgent needs of our people at home.

The American dream does not come to those who fall asleep. 37

But we are approaching the limits of what government alone can do. 38

Our greatest need now is to reach beyond government, and to enlist the 39
legions of the concerned and the committed.

What has to be done, has to be done by government and people together or 40
it will not be done at all. The lesson of past agony is that without the people
we can do nothing; with the people we can do everything.

To match the magnitude of our tasks, we need the energies of our people— 41

enlisted not only in grand enterprises, but more importantly in those small, splendid efforts that make headlines in the neighborhood newspaper instead of the national journal.

With these, we can build a great cathedral of the spirit—each of us raising it one stone at a time, as he reaches out to his neighbor, helping, caring, doing. 42

I do not offer a life of uninspiring ease. I do not call for a life of grim sacrifice. I ask you to join in a high adventure—one as rich as humanity itself, and as exciting as the times we live in. 43

The essence of freedom is that each of us shares in the shaping of his own destiny. 44

Until he has been part of a cause larger than himself, no man is truly whole. 45

The way to fulfillment is in the use of our talents; we achieve nobility in the spirit that inspires that use. 46

As we measure what can be done, we shall promise only what we know we can produce, but as we chart our goals we shall be lifted by our dreams. 47

No man can be fully free while his neighbor is not. To go forward at all is to go forward together. 48

This means black and white together, as one nation, not two. The laws have caught up with our conscience. What remains is to give life to what is in the law: to ensure at last that as all are born equal in dignity before God, all are born equal in dignity before man. 49

As we learn to go forward together at home, let us also seek to go forward together with all mankind. 50

Let us take as our goal: where peace is unknown, make it welcome; where peace is fragile, make it strong; where peace is temporary, make it permanent. 51

After a period of confrontation, we are entering an era of negotiation. 52

Let all nations know that during this administration our lines of communication will be open. 53

We seek an open world—open to ideas, open to the exchange of goods and people—a world in which no people, great or small, will live in angry isolation. 54

We cannot expect to make everyone our friend, but we can try to make no one our enemy. 55

Those who would be our adversaries, we invite to a peaceful competition—not in conquering territory or extending dominion, but in enriching the life of man. 56

As we explore the reaches of space, let us go to the new worlds together—not as new worlds to be conquered, but as a new adventure to be shared. 57

With those who are willing to join, let us cooperate to reduce the burden of arms, to strengthen the structure of peace, to lift up the poor and the hungry. 58

But to all those who would be tempted by weakness, let us leave no doubt that we will be as strong as we need to be for as long as we need to be. 59

Over the past twenty years, since I first came to this Capital as a freshman Congressman, I have visited most of the nations of the world. 60

I have come to know the leaders of the world, and the great forces, the hatreds, the fears that divide the world. 61

I know that peace does not come through wishing for it—that there is no substitute for days and even years of patient and prolonged diplomacy. 62

I also know the people of the world. 63

I have seen the hunger of a homeless child, the pain of a man wounded in battle, the grief of a mother who has lost her son. I know these have no ideology, no race. 64

I know America. I know the heart of America is good. 65

I speak from my own heart, and the heart of my country, the deep concern we have for those who suffer, and those who sorrow. 66

I have taken an oath today in the presence of God and my countrymen to uphold and defend the Constitution of the United States. To that oath I now add this sacred commitment: I shall consecrate my office, my energies, and all the wisdom I can summon, to the cause of peace among nations. 67

Let this message be heard by strong and weak alike: 68

The peace we seek to win is not victory over any other people, but the peace that comes "with healing in its wings"; with compassion for those who have suffered; with understanding for those who have opposed us; with the opportunity for all the peoples of this earth to choose their own destiny. 69

Only a few short weeks ago, we shared the glory of man's first sight of the world as God sees it, as a single sphere reflecting light in the darkness. 70

As the Apollo astronauts flew over the moon's gray surface on Christmas Eve, they spoke to us of the beauty of earth—and in that voice so clear across the lunar distance, we heard them invoke God's blessing on its goodness. 71

In that moment, their view from the moon moved poet Archibald MacLeish to write: 72

"To see the earth as it truly is, small and blue and beautiful in that eternal silence where it floats, is to see ourselves as riders on the earth together, brothers on that bright loveliness in the eternal cold—brothers who know now they are truly brothers." 73

In that moment of surpassing technological triumph, men turned their thoughts toward home and humanity—seeing in that far perspective that man's destiny on earth is not divisible; telling us that however far we reach into the cosmos, our destiny lies not in the stars but on Earth itself, in our own hands, in our own hearts. 74

We have endured a long night of the American spirit. But as our eyes catch the dimness of the first rays of dawn, let us not curse the remaining dark. Let us gather the light. 75

Our destiny offers, not the cup of despair, but the chalice of opportunity. So let us seize it, not in fear, but in gladness—and, "riders on the earth

together," let us go forward, firm in our faith, steadfast in our purpose,
cautious of the dangers; but sustained by our confidence in the will of God
and the promise of man.

ริชาร์ด มิลเฮาส์ นิกสัน

สุนทรพจน์ ในพิธีเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีครั้งแรก

วันจันทร์ที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๒

ผู้ซึ่งเกือบจะชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดี ในปี พ.ศ. ๒๕๐๓ และได้รับคะแนนเสียงใกล้เคียงกับ
ผู้ชนะการเลือกตั้งประธานาธิบดี ในปี พ.ศ. ๒๕๑๑ อดีตรองประธานาธิบดี และวุฒิสมาชิกของรัฐ
แคลิฟอร์เนีย และสมาชิกรัฐสภา ได้รับชัยชนะเหนือ นาย ฮูเบอร์ท ฮัมฟรีย์ รองประธานาธิบดีจากพรรค
เดโมแครท และนายจอร์จ วอลเลซ ผู้สมัครพรรคอิสระ แห่งอเมริกา เอิร์ล วอร์เรน หัวหน้าผู้พิพากษาศาล
สูงสุดเป็นผู้ดำเนินพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งเป็นครั้งที่ห้า ประธานาธิบดีกล่าวสุนทรพจน์ต่อฝูงชน
จำนวนมาก ณ ปราสาทด้านหน้าทางทิศตะวันออกของอาคารรัฐสภา สุนทรพจน์ได้รับการถ่ายทอดผ่าน
ดาวเทียมไปทั่วโลก

วุฒิสมาชิกเดอร์กสัน หัวหน้าผู้พิพากษาศาลสูงสุด รองประธานาธิบดี ประธานาธิบดีจอห์นสัน
รองประธานาธิบดีฮัมฟรีย์ พี่น้องชาวอเมริกัน และพี่น้องชาวอเมริกันในชุมชนต่างๆของโลก

ข้าพเจ้าขอร้องให้ท่านร่วมแบ่งปันช่วงเวลาแห่งความศักดิ์สิทธิ์ในวันนี้กับข้าพเจ้า ช่วงแห่งการ
เปลี่ยนถ่ายอำนาจตามแบบแผน ซึ่งเราได้เฉลิมฉลองความเป็นหนึ่งเดียว ที่รักษาอิสรภาพไว้แก่เรา

แต่ละช่วงประวัติศาสตร์ เป็นช่วงเวลาที่ผ่านมาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ล้ำค่าและพิเศษสุด แต่บางช่วงก็
โดดเด่น ดังเช่นช่วงเวลาแห่งการเริ่มต้น ซึ่งกำหนดแนวทางในอีกหลายทศวรรษ หรือหลายศตวรรษ

นี่เป็นช่วงแห่งเวลานั้น

นับเป็นครั้งแรกที่อำนาจต่างๆ ได้มาบรรจบกัน เพื่อสร้างความเป็นไปได้ในท้ายที่สุดแห่งความหวังที่
เป็นความปรารถนาในส่วนลึกสุดของมนุษย์ ในช่วงชีวิตของเรานั้น อย่างก้าวแห่งการเปลี่ยนแปลงที่วนเวียน
ทำให้เราได้ไตร่ตรองถึงความก้าวหน้าที่ครั้งหนึ่ง เราเคยจะทำมันในหลายศตวรรษ

ในการทอดสายตากว้างออกไปในขอบฟ้าแห่งห้วงอวกาศ เราได้ค้นพบขอบฟ้าใหม่บนโลก

ในครั้งแรก เพราะประชาชนในโลกใบนี้ต้องการสันติภาพ และผู้นำของโลกต่างหวาดกลัวสงคราม
ช่วงเวลาต่างๆอยู่ข้างเคียงเดียวกันกับสันติภาพ

ระยะเวลาแปดปีนับจากวันนี้ อเมริกาจะเฉลิมฉลองครบปีที่ ๒๐๐ แห่งความเป็นชาติ ในช่วงชีวิต
ของคนส่วนใหญ่ที่กำลังดำเนินไป มนุษยชาติจะเฉลิมฉลองปีใหม่อันยิ่งใหญ่ ซึ่งจะมีเพียงครั้งเดียว ในหนึ่ง
สหัสวรรษ และ การเริ่มต้นในรอบสหัสวรรษที่สาม

ประเทศชาติแบบใดที่เราจะเป็น โลกแบบใดที่เราจะอาศัยอยู่ ไม่ว่าเราจะสร้างอนาคตในภาพของ
ความหวังของเราอย่างไร เราเองเป็นผู้กำหนดโดยการกระทำและทางเลือกของเรา

เกียรติยศอันยิ่งใหญ่ที่ประวัติศาสตร์ได้มอบให้ คือชื่อของผู้สร้างสันติภาพ เกียรติยศอันนี้เรียกร้อง
ให้อเมริกา ได้โอกาสในการช่วยเหลือและนำโลกออกจากห้วงแห่งความยุ่งยากในที่สุด และเข้าไปสู่เขต
แดนแห่งสันติภาพซึ่งมนุษยชาติใฝ่ฝันไว้ ตั้งแต่รุ่งอรุณแห่งอารยธรรม

หากเราประสบความสำเร็จ ชนรุ่นหลังที่ตามมา จะพูดถึงเราซึ่งยังมีชีวิตอยู่ทุกวันนี้ว่า เราเป็นผู้
กำหนดช่วงเวลาของเรา ซึ่งได้ช่วยและทำให้โลกเป็นที่ปลอดภัยสำหรับมนุษยชาติ

นี่คือการเรียกร้องเพื่อไปสู่ความยิ่งใหญ่

ข้าพเจ้าเชื่อว่า ชาวอเมริกันพร้อมที่จะตอบรับการเรียกร้องนี้

สองในสามของศตวรรษนี้ เป็นช่วงเวลาแห่งความสำเร็จอันน่าภาคภูมิใจ เราได้ทำให้เกิด
ความก้าวหน้าอย่างมากมาทางด้านวิทยาศาสตร์ และอุตสาหกรรม รวมทั้งเกษตรกรรม เราได้แบ่งปัน
ความมั่งคั่งของเราออกไปอย่างกว้างขวางมากขึ้นอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน และในที่สุดเราได้เรียนรู้ที่จะจัดการ
กับเศรษฐกิจแนวใหม่ เพื่อให้มั่นใจถึงความเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง

เราได้มอบอิสรภาพแก่สิ่งที่เข้าถึงใหม่ และเราได้เริ่มทำสิ่งที่สัญญาไว้ให้เป็นความจริง เพื่อชนผิวสี
และชนผิวขาว

เรามองเห็นความหวังของอนาคตในเยาวชนวันนี้ ข้าพเจ้ารู้จักเยาวชนอเมริกัน ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในตัว
พวกเขา เราสามารถภูมิใจได้ว่าพวกเขาได้รับการศึกษาที่ดีขึ้น รับผิดชอบมากขึ้น มีแรงบันดาลใจที่ขับเคลื่อน
โดยความผิชอบชั่วดี มากกว่าชนรุ่นใดๆ ในประวัติศาสตร์ของเรา

ยังไม่มีใครเคยเข้าไปใกล้ชิดกับความสำเร็จของสังคมที่ยุติธรรมและสมบูรณ์ หรือครอบครองความ
ตั้งใจที่จะบรรลุผลสำเร็จ เพราะความแข็งแกร่งของเราเป็นสิ่งยิ่งใหญ่ เราสามารถประเมินค่าความอ่อนแอ
ของเราอย่างเปิดเผยและเข้าถึงด้วยความหวัง

แฟรงคลิน เดลาโน รูสเวลท์ ยืนอยู่ที่เดียวกันนี้ เมื่อประมาณ ๓๐ ปีที่ผ่านมา ปราศรัยเรื่องความ
เสียหายของชาติที่เกิดจากความตกต่ำและความกลัวที่เข้ามาครอบงำ เขากล่าวในการสำรวจความเสียหายของ
ชาติว่า “ขอบคุณพระเจ้า ที่พวกมันเป็นเรื่องเกี่ยวกับวัตถุ”

วิกฤตการณ์ของพวกเราในวันนี้ตรงข้ามกัน

เราพบว่าตัวเองร่ำรวยในวัตถุ แต่ยากจนในจิตวิญญาณ เราไปถึงยังดวงจันทร์ด้วยความแม่นยำอย่าง
ภาคภูมิใจ แต่กลับตกลงในความขัดแย้งที่เป็นทุกข์บนโลก

เราติดอยู่ในสงคราม แสวงหาสันติภาพ เราถูกแบ่งแยก แสวงหาความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว รอบตัวเรา
มองเห็นแต่ชีวิตที่ว่างเปล่า แสวงหาสิ่งเติมเต็ม เรามองเห็นงานหนักที่ต้องจัดการ ฝ่าหาความร่วมมือที่จะ
ดำเนินการ

สำหรับวิกฤตการณ์ของจิตวิญญาณ เราต้องการคำตอบของความเป็นจิตวิญญาณ

สำหรับการแสวงหาคำตอบ เราต้องการเพียงแค่มองดูภายในตัวของเราเอง

เมื่อเราฟังเสียง “นางฟ้าที่ดีกว่าธรรมชาติของเรา” เราพบว่า เรายินดีกับสิ่งธรรมดา เรื่องพื้นฐาน เช่น ความดี ความอ่อนโยน ความรัก ความเมตตากรุณา

ความยิ่งใหญ่มาสู่เครื่องประดับที่เรียบง่าย

สิ่งที่เรียบง่ายเป็นหนึ่งในสิ่งที่เราต้องการมากที่สุดในปัจจุบันนี้ ถ้าเราสามารถข้ามพ้นสิ่งที่แบ่งแยกเรา และประสานสิ่งที่ทำให้เราเป็นหนึ่งเดียวกัน

การลดเสียงของเราลงจะเป็นเรื่องที่ย่าง

ในหลายปีที่ยากลำบาก อเมริกาทุกข์ทรมานจากถ้อยคำที่เป็นพิษ จากจำนวนเลศลรอยที่เป็นเพียงการสัญญามากกว่าการมอบให้ จากจำนวนที่โกรธเกรี้ยวกระฟือความไม่พอใจ นำไปสู่ความเกลียดชัง จากจำนวนหุรหุราที่เป็นแค่การวางตำแหน่งการจูงใจ

เราไม่สามารถเรียนรู้จากผู้อื่นได้ จนกว่าเราจะหยุดตะโกนใส่กัน จนกว่าเราจะพูดด้วยเสียงที่เราจะได้ยินเสียงผู้อื่นและผู้อื่นได้ยินเสียงเรา

ในส่วนของรัฐบาล เราจะรับฟังในวิถีทางใหม่ ฟังเสียงความปวดร้าวที่เงียบสงัด เสียงที่พูดออกไปโดยปราศจากถ้อยคำเสียงของหัวใจ เสียงที่เจ็บปวด เสียงแห่งความทุกข์ เสียงซึ่งหมดหวังที่จะได้ยิน

ผู้ที่ถูกกีดกันออกไป เราจะพยายามนำกลับมา

ผู้ที่ถูกทิ้งไว้ข้างหลัง เราจะช่วยเขาตามเราให้ทัน

สำหรับประชาชนทุกคนของเรา เราจะตั้งเป้าหมายด้วยระเบียบที่เหมาะสม ซึ่งทำให้ความก้าวหน้าเกิดขึ้นได้ และชีวิตของเราปลอดภัย

การที่เราจะไปให้ถึงความหวัง ภาระของเราคือการสร้างสิ่งที่เกิดขึ้นก่อน ไม่ใช่การปฏิเสธสิ่งเก่า แต่เปลี่ยนไปสู่สิ่งใหม่

ในสามสิบปีที่ผ่านมาของศตวรรษ รัฐบาลได้ผ่านกฎหมายหลายฉบับ ใช้จ่ายเงินมากขึ้น ริเริ่มโครงการต่างๆ มากกว่าที่เคยดำเนินการมาทั้งหมดในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา

การดำเนินงานตามจุดมุ่งหมายของเรา ซึ่งเต็มไปด้วยการทำงาน ที่อยู่อาศัยที่ดีขึ้น ความเป็นเลิศในการศึกษา การก่อสร้างเมืองและพัฒนาพื้นที่ชนบทของเราใหม่ การปกป้องสิ่งแวดล้อมของเราและการส่งเสริมคุณภาพชีวิต สิ่งทั้งหมดนี้ และที่มากกว่านี้ เราจะต้องผลักดันให้ไปข้างหน้าอย่างเร่งด่วน

เราต้องวางแผนในตอนนี้ เพื่อวันที่ความมั่งคั่งของเราจะสามารถเปลี่ยนการทำลายล้างของสงครามที่เกิดขึ้นนอกประเทศ ไปยังความต้องการเร่งด่วนของประชาชนภายในประเทศ

ความฝันของชาวอเมริกัน ไม่ได้ไปสู่ผู้ที่ยังหลับใหล

แต่เรากำลังเข้าสู่เขตจำกัดของสิ่งที่รัฐบาลสามารถดำเนินการแต่เพียงลำพัง

สิ่งที่เราต้องการเป็นอย่างมากในตอนนี้ คือไปให้เหนือกว่ารัฐบาล และขอความร่วมมือกับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้ที่ได้รับมอบหมาย

สิ่งที่ต้องดำเนินการ จะต้องดำเนินการร่วมกันโดยรัฐบาลและประชาชน มิฉะนั้นจะถือว่าไม่ได้ดำเนินการเลย บทเรียนที่เจ็บปวดในอดีตคือ ถ้าปราศจากประชาชน เราจะไม่สามารถดำเนินการอะไรได้ แต่ถ้าร่วมกับประชาชน เราจะสามารถดำเนินการได้ทุกอย่าง

เพื่อให้เหมาะสมกับภาระงานที่สำคัญของเรา เราต้องการพลังจากประชาชนของเรา ไม่เพียงแต่ความร่วมมือในภารกิจที่ยิ่งใหญ่ แต่สิ่งที่เล็กน้อยให้นับเป็นเรื่องสำคัญ ความพยายามต่างๆที่งดงาม จะเป็นหัวข้อข่าวในหนังสือพิมพ์ของเพื่อนบ้านแทนวารสารแห่งชาติ

ด้วยสิ่งเหล่านี้ เราจะสามารถสร้างโบสถ์แห่งจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ โดยพวกเราแต่ละคนช่วยกันยกก้อนอิฐคนละก้อนในช่วงเวลาหนึ่ง ราวกับแต่ละคนเข้าถึงเพื่อนบ้าน ช่วยเหลือ ดูแล ดำเนินการ

ข้าพเจ้าไม่ได้เสนอชีวิตสะดวกสบายที่ไร้แรงบันดาลใจ ข้าพเจ้าไม่ได้เรียกร้องชีวิตแห่งการบูชาที่ยูที่นำสยดสยอง ข้าพเจ้าขอร้องทอนให้เข้าร่วมในการผจญภัยอันยิ่งใหญ่ ซึ่งสมบูรณ์เท่ากับความเป็นมนุษยชาติของเรา และตื่นตื่นเท่ากับเวลาที่เรอาศัยอยู่

แก่นแท้ของอิสรภาพอยู่ที่ว่าเราแต่ละคนมีส่วนร่วมในการกำหนดชะตากรรมของเพื่อนบ้าน จนกระทั่งเขาเป็นส่วนของเป้าหมายที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวเขาเอง ไม่มีใครเป็นได้ทั้งหมดอย่างแท้จริง วิถีทางในการทำให้สำเร็จลุล่วงอยู่ที่การใช้ความสามารถของเรา เราบรรลุดความสูงส่งในจิตวิญญาณ ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้เราได้ให้

ในการวัดค่าว่าสิ่งใดควรจะบรรลุผล เราควรให้คำมั่นสัญญาเฉพาะในสิ่งที่เรารู้ว่าเราสามารถดำเนินการได้ แต่หากเราได้ตั้งจุดมุ่งหมาย เราควรเพิ่มกำลังใจด้วยความฝันของเรา

ไม่มีใครได้รับเสรีภาพอย่างสมบูรณ์ ในขณะที่เพื่อนบ้านไม่ได้รับ การก้าวไปข้างหน้าทั้งหมดคือการก้าวไปด้วยกัน

สิ่งนี้หมายถึงทั้งชนผิวขาวและชนผิวสีรวมกัน เป็นประเทศเดียวกัน ไม่ใช่สองประเทศ กฎหมายได้รองรับความรู้สึกผิดชอบของเรา สิ่งที่ยังคงหลงเหลืออยู่คือการให้ชีวิตกับสิ่งที่อยู่ในกฎหมาย เพื่อประกันว่าในที่สุดทุกชีวิตเกิดมาด้วยศักดิ์ศรีที่เท่าเทียมกันก่อนพระเจ้า และทุกชีวิตเกิดมาด้วยศักดิ์ศรีที่เท่าเทียมกันก่อนมนุษย์

ในขณะที่เราเรียนรู้ที่จะก้าวไปข้างหน้าด้วยกันที่บ้าน ขอให้เราแสวงหาหนทางที่จะก้าวไปข้างหน้าด้วยกันกับมวลมนุษยชาติทั้งหมด

ขอให้เรายอมรับเป้าหมายของเรา แม้เราไม่รู้ว่าสันติภาพอยู่ที่ใด ขอให้ยินดีรับมัน แม้สันติภาพจะเปราะบาง ขอให้ทำให้มันเข้มแข็ง แม้สันติภาพจะเป็นสิ่งชั่วคราว ขอให้ทำให้มันถาวร หลังจากช่วงเวลาแห่งการเผชิญหน้ากัน เรากำลังเข้าสู่ยุคสมัยของการเจรจา

ขอให้ทุกคนในชาติรู้ว่า ระหว่างการบริหารงานเช่นนี้ เส้นทางแห่งการสื่อสารของเราจะเปิดกว้าง
ออก

เราแสวงหาโลกที่เปิด เปิดเพื่อความคิด เปิดเพื่อแลกเปลี่ยนสินค้าและประชาชน โลกที่ไม่มีใคร
ยิ่งใหญ่หรือต่ำต้อย จะอาศัยอยู่ในความโดดเดี่ยวอันเกรี้ยวกราด

เราไม่สามารถคาดหวังที่จะทำให้ทุกคนเป็นเพื่อนเรา แต่เราสามารถพยายามที่จะไม่ทำให้ใครเป็น
ศัตรูกับเรา

ผู้ที่ต้องการเป็นปรปักษ์กับเรา เราขอเชิญให้เข้าสู่การแข่งขันอย่างสันติ ไม่ใช่เพื่อชัยชนะในดินแดน
หรือขยายประเทศ แต่เป็นการให้คุณภาพแก่ชีวิตมนุษย์

ในขณะที่เราสำรวจการเข้าถึงอวกาศ ขอให้เราไปถึงโลกใบใหม่ด้วยกัน ไม่ใช่โลกใบใหม่ที่เราจะ
พิชิต แต่เป็นการผจญภัยครั้งใหม่ที่เรามีส่วนร่วม

สำหรับผู้ที่ต้องการเข้าร่วม ขอให้เราร่วมมือกันลดกำลังอาวุธ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับ
โครงสร้างสันติภาพ ขจัดความยากจนและความหิวโหย

แต่สำหรับผู้ที่ถูกชักชวนโดยความอ่อนแอ ขอให้เราได้ทำให้กระจ่างชัดว่า เราจะเข้มแข็งเท่าที่เร
ต้องการจะเป็นตราบนานเท่าที่เราต้องการให้เป็น

ระหว่างเวลาที่ผ่านมายี่สิบกว่าปี ตั้งแต่ข้าพเจ้าได้เข้ามาเมืองหลวงเป็นครั้งแรก ในฐานะสมาชิก
รัฐสภาใหม่ ข้าพเจ้าได้ไปเยือนประเทศต่างๆในโลกมากที่สุด

ข้าพเจ้าได้รู้จักผู้นำหลายคนของโลก ยานาจอที่ยิ่งใหญ่ ความเกลียดชัง ความกลัวที่แบ่งแยกโลกของ
เรา

ข้าพเจ้าได้ทราบว่าสันติภาพไม่ได้มาโดยการวิงวอน ซึ่งไม่มีการทดแทนวันหรือแม้กระทั่งปี ของ
ความพากเพียร และการทูตที่ยาวนาน

ข้าพเจ้ารู้จักประชาชนของโลก

ข้าพเจ้าได้เห็นความหิวโหยของเด็กผู้ไร้บ้าน ความเจ็บปวดของชายที่บาดเจ็บในสงคราม
ความโศกเศร้าของมารดาผู้สูญเสียบุตรชาย ข้าพเจ้ารู้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีอุดมการณ์ ไม่มีเชื้อชาติ

ข้าพเจ้ารู้จักอเมริกา ข้าพเจ้ารู้ว่าแก่นแท้ของอเมริกาเป็นสิ่งที่ดี

ข้าพเจ้าพูดจากใจจริงของข้าพเจ้า และจากใจของประเทศข้าพเจ้า ความกังวลอันลึกซึ้งที่เรามีสำหรับ
ผู้ที่ทุกข์ทรมานและผู้ที่เราโศก

ในวันนี้ข้าพเจ้าได้ทำพิธีสาบานตนต่อหน้าพระผู้เป็นเจ้า และประชาชน เพื่อยึดถือและปกป้อง
รัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา ในการสาบานตนข้าพเจ้าขอเพิ่มเติมด้วยข้อผูกมัดอันศักดิ์สิทธิ์ว่า ข้าพเจ้าจะ
อุทิศตนเพื่อหน้าที่ ด้วยพลังความสามารถ และสติปัญญาทั้งหมด ที่ข้าพเจ้ารวบรวมได้ เพื่อผดุงสันติภาพไว้
ท่ามกลางประเทศต่างๆ

ขอให้ถ้อยคำนี้ได้ยินทั้งโดยความเข้มแข็งและอ่อนแอ

สันติภาพที่เราแสวงหาเพื่อชัยชนะไม่ใช่การพิชิตเหนือผู้อื่น แต่สันติภาพจะมา “พร้อมกับการเหยียวยานปีกของมัน” ด้วยความเมตตาต่อผู้ทุกข์ทรมาณ ด้วยความเข้าใจต่อผู้ที่อยู่ตรงข้ามกับเรา ด้วยโอกาสของประชาชนทุกคนในโลกนี้ที่จะได้กำหนดชะตาชีวิตของตนเอง

เมื่อสองสามอาทิตย์ที่ผ่านมา เราร่วมแบ่งปันความภาคภูมิใจในการที่มนุษย์ได้มองเห็นโลกเป็นครั้งแรก เหมือนที่พระเจ้าได้มองเห็น ดังเช่นรูปทรงกลมใบหนึ่งที่สะท้อนแสงอยู่ในความมืด

ขณะที่นักบินอวกาศของยานอพอลโลบินรอบพื้นผิวสีเทาของดวงจันทร์ ในวันก่อนวันคริสต์มาส พวกเขาบอกกับเราถึงความสวยงามของโลก และเสียงที่เขาพูดชัดเจน ข้ามระยะทางจากดวงจันทร์ เราได้ยินเสียงของพวกเขาขอพรพระเจ้าเป็นเจ้าในความดีนี้

ในช่วงเวลานั้น มุมมองของพวกเขาจากดวงจันทร์ เป็นแรงบันดาลใจให้ อาร์คิบอลด์ เมคคิลท์ นักประพันธ์เอกเขียนบทกวีว่า

“เมื่อมองดูโลก อย่างที่มันเป็นจริง ใบเล็ก สีนํ้าเงิน และสวยงาม ล่องลอยไปในความเงียบ อันไม่มีที่สิ้นสุด คือการดูตัวเราเป็นดั่งผู้โดยสารบนโลกนี้ด้วยกัน พี่น้องบนความสวยงาม ที่แจ่มกระจ่างในความหนาวเหน็บชั่วกาลปาวสาน พี่น้องซึ่งได้รับรู้ในตอนนี้เป็นพี่น้องกันอย่างแท้จริง”

ในช่วงเวลาแห่งชัยชนะของเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำหน้า มนุษย์เปลี่ยนแปลงความคิดที่มีต่อบ้านและมนุษยชาติ มองเห็นในทัศนียภาพอันไกลโพ้นว่า ชะตาชีวิตของมนุษยชาติบนโลกไม่สามารถแบ่งแยกได้ บอกพวกเราว่า แม้ว่าเราจะไปถึงยังจักรวาลอันไกลโพ้น ชะตาชีวิตเรามีได้อยู่บนดวงดาว แต่อยู่บนโลกของเราเอง ในมือของเราเอง และในหัวใจของเราเอง

เราได้อดทนท่ามกลางคำคิณที่ยาวนานของจิตวิญญาณชาวอเมริกัน แต่ดวงตาของเรามองเห็นความมืดมัวของแสงแรกแห่งรุ่งอรุณ ขอให้เราอย่าได้สาปแช่งความมืดที่ยังคงเหลืออยู่ ขอให้เรารวบรวมแสงสว่างด้วยกัน

ชะตาชีวิตของเราไม่ได้เสนอด้วยแห่งความสิ้นหวัง แต่เป็นด้วยแห่งโอกาส ดังนั้นขอให้เรายึดมั่นไว้ ไม่ใช่ด้วยความกลัว แต่ด้วยความยินดี และ “เป็นผู้โดยสารไปบนโลกนี้ด้วยกัน” ขอให้เราก้าวไปข้างหน้า มั่นคงในศรัทธา แน่วแน่ในจุดมุ่งหมาย ระมัดระวังภัยอันตราย แต่รักษาความเชื่อมั่นใน พระประสงค์ของพระเจ้า และคำมั่นสัญญาของมนุษย์